

Anbefaling af Agnethe Maagaard

Jeg giver i det følgende min varmeste anbefaling til, at man i forbindelse med udsmykningsopgaver i kirkerum, samarbejder med glaskunstner Agnethe Maagaard.

af Kurt Kleon Jeppesen

Sognepræst i Balle Sogn, Silkeborg Provsti

Tidligere menighedsrådsmedlem i Ørre-Sinding Sogn, Herning nordre Provsti

Hvis man som menighedsråd står over for en ny udsmykningsopgave i sin kirke, vil jeg gerne varmt anbefale, at man tager kontakt til glaskunstner Agnethe Maagaard. Hos hende finder man en sjælden kombination af kunstnerisk dygtighed, stor lydhørhed over for menighedsrådets tanker og ønsker og en helt afgørende ydmyghed over for den opgave, det er at udsmykke en kirke.

I min tid i Ørre-Sinding Menighedsråd havde jeg den store glæde at være med i samarbejdet med Agnethe omkring udformningen af en ny altertavle. Helt fra begyndelsen af samarbejdet var jeg glad for Agnethes tilgang til opgaven. Hendes ydmyghed over for opgaven var ikke vestjysk beskedenhed, men oprigtig respekt over for et gammelt kirkerum, der skulle kunne rumme mennesker i mange situationer og mange år. Det helt særlige ved vort samarbejde, var Agnethes tilgang til samarbejdet med os som menighedsråd. Hun lyttede og spurgte ind og var opfyldt af ønsket om at lave en altertavle, der passede til det udtryk, vi gerne ville give kirkerummet. Og hun havde en enorm tålmodighed i arbejdet med at udforme, tilrette og justere på det forslag, vi endte med at sende ind. Hun spillede aktivt og nysgerrigt ind med kunstneriske vinkler og sin kreative tankegang – og holdt naturligvis også fast i sin egen kunstneriske udtryksform – men samarbejdet var hele vejen igennem præget af gensidig respekt og en fælles forståelse af opgavens karakter og vigtighed. Det var en rigtig god oplevelse at samarbejde med Agnethe.

Af forskellige grunde lykkedes det os desværre ikke at overbevise de forskellige høringsparter om, at vores vision om kirkerummets nye udseende var en god idé. Men jeg ser stadig ofte for mig, hvor smukt det ville være blevet. Og jeg tror stadigvæk, at resultatet ville være blevet et andet, hvis vi havde vidst, hvilke parter, vi skulle have inddraget tidligt i processen. Jeg er også overbevist om, at Agnethe har lært meget af hele processen og derfor nu står endnu bedre rustet til at påtage sig lignende opgaver i fremtiden.

Det vil være forskelligt fra menighedsråd til menighedsråd, hvor meget indflydelse man ønsker på det kunstværk, der skal spille en rolle i ens kirkerum. Nogle vil måske foretrække, at en kunstner bare selv laver det, han eller hun synes passer til rummet – ud fra den tankegang og det livssyn vedkommende kunstner selv har. For mig var det helt afgørende, at vi som menighedsråd også selv havde en stemme i den proces, ikke fordi vi havde stor forstand på kunst, men fordi vi havde et stort kendskab til det sogn, vi var menighedsråd i, og et stort ønske om at give kirkerummet et udtryk, der passede til forkyndelsen af en kærlig Gud, der møder mennesker med åbne arme. Derfor var det fantastisk at mærke, at Agnethe ikke bare var lydhør og interesseret i, hvad vi gerne ville opnå med hendes kunstværk, men også selv var optaget af, hvad kunsten skulle være med til at forkynde. Hun havde hjertet med i det, og vi mærkede hele vejen gennem processen, at vi var på bølgelængde både menneskeligt og teologisk.

Det særlige ved Agnethe Maagaards glaskunst er i mine øjne, at hun har fundet en smuk balance mellem det, hun selv kan styre, og det som opstår i spillet mellem forskellige glasstykker i de forskellige brændinger. Hun lader glasset leve selv og giver plads til det, hun ikke selv kan forudse. Glasset i hendes kunstværker har på den måde "sit eget liv", og man kan blive ved med at finde nye detaljer. Og så har netop glasset som materiale den store fordel, ikke mindst i et kirkerum, at det spiller sammen med lyset. På den måde opnår hun dels, at kunstværket forandrer sig med skiftende årstider, lysindfald og tider på døgnet, og dels at det på et dybt, følelsesmæssigt plan, afspejler menneskesindets forskellige sindstilstande. Det er som om, man kan spejle sit eget liv i Agnethe's kunst, fordi man deler vilkår med glassets afhængighed af lyset.

I mine øjne er det noget af det vigtigste, der skal kendetegne god kirkekunst, for det skal tale til alle mulige mennesker i alle mulige livssituationer. Det er min oplevelse, at Agnethe har en dyb forståelse for dette – og at hendes måde at bruge glasset på, netop fremkalder denne egenskab ved hendes færdige kunstværker. Derfor glæder jeg mig inderligt til at besøge de kirker, hun i fremtiden får lov til at udsmykke. Jeg håber, det bliver mange, både for Agnethe's skyld, men ikke mindst også for kirkegængernes skyld rundt omkring i landet.

Jeg håber naturligvis, at denne anbefaling kan hjælpe Agnethe med at komme i kontakt med de menighedsråd, der i fremtiden skal have glæde af at samarbejde med hende. Og jeg står selvfølgelig gerne til rådighed, hvis nogle ønsker en uddybende dialog.

De varmeste hilsner

Kurt Kleon Jeppesen

kukj@km.dk – 4215 2244